

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ»

Μιά νεαρή κοπέλα, 21 ἐτῶν, ἡ Φλό-νερου Ο' Κόνορ, σπουδάζει δημοσιογραφία στό Πανεπιστήμιο τῆς Αἰόβα (Αμερικῆ). Ζεῖ σ' ἓνα κατ' ἐξοχήν ἄθεο περιβάλλον ὅπου ἡ πίστη χλευάζεται. Καί ὅμως, ὑπ' αὐτές τίς συνθήκες, ἔχει μιά ἔντονη πνευματική ζωή: **Ἐκκλησιάζεται καθημερινά καί προσεύχεται πολύ.** Ταυτόχρονα, ἐξελίσσεται σέ μιά ἀπό τίς σημαντικότερες ἀμερικανίδες συγγραφεῖς. ὄντας φοιτήτρια, γιά κάποιο διάστημα, «κρατάει ἡμερολόγιο» («Ἡμερολόγιο Προσευχῆς», ἐκδ. Ἀντίποδες, 2015).

Ἐκεῖ, γιά τήν πίστη τῆς γράφει: «Δέν θέλω νά εἶμαι καταδικασμένη σέ μιά γλιαρή πίστη στόν Χριστό. Θέλω τά συναισθήματά μου νά εἶναι βαθιά. Θέλω νά Τόν ἀγαπῶ. Κύριε, πάρε με καί ὁδήγησέ με στό δρόμο πού εἶμαι προορισμένη νά βαδίσω. Τρέμω, Κύριε, στή σκέψη ὅτι μπορεῖ νά χάσω τήν πίστη μου. Τό μυαλό μου δέν εἶναι δυνατό. Εἶμαι ἔρμαιο κάθε διανοητικῆς ἀγυρτείας. Δέν θέλω ἡ αἰτία πού μέ κρατᾶ στήν Ἐκκλησία νά εἶναι ὁ φόβος. Δέν θέλω νά εἶμαι δειλή. Δέν θέλω νά μένω κοντά Σου ἐπειδή φοβᾶμαι τήν Κόλαση».

Γιά τόν πνευματικό της ἀγώνα καί τήν ἐπιθυμία της γιά πνευματική τελειότητα γράφει:

«Δέν μπορῶ νά σταθῶ στήν ἐκκλησία οὔτε γιά μιά εὐχαριστήρια προσευχή. Καί ἂν ποῦμε γιά τήν προετοιμασία γιά τή Θεία Κοινωνία ἀποβραδῖς - σκόρπιες οἱ σκέψεις μου τελείως. Ὅμως θά ἤθελα νά γίνω σάν τούς ὁσίους Πατέρες καί μάλιστα ἀμέσως. Κύριε, Σέ παρακαλῶ, δώσε μου ἓνα ρόλο, ὅσο ἀσήμαντος καί ἂν εἶναι, καί ἄσε με νά τόν μάθω καί νά τόν ἐκπληρώσω. Ἄν

πρέπει νά εἶμαι ἐγώ αὐτή πού θά πλένει καθημερινά τά σκαλιά, φανέρωσε το μου καί ἄσε με νά τά πλένω· καί καθώς τά πλένω νά πλημμυρίζει ἡ καρδιά μου ἀπό ἀγάπη. Ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾶ, μᾶς «χρειάζεται»... Νά μπορούσα νά ἔχω μόνο τόν Θεό στό νοῦ μου. Νά μπορούσα νά Τόν σκέφτομαι ἀδιάκοπα.

»Οἱ ἐπιθυμίες τῆς σάρκα -μέ ἐξαιρεση τό στομάχι- μέ ἔχουν ἀφήσει ἡσυχῆ. Γιά πόσο δέν ξέρω, ἐλπίζω γιά πάντα. Μεγάλη γαλήνη νά ἔχεις ἀπαλλαγεῖ».

Προσεύχεται καί γιά τά λογοτεχνικά της κείμενα:

«Σέ παρακαλῶ, κάνε νά διαποτιστοῦν τά γραπτά μου ἀπό τίς χριστιανικές ἀρχές καί κάνε νά υπάρξουν ἀρκετά τέτοια γραπτά μου πού θά ἐκδοθοῦν».

Δοξολογεῖ τόν Θεό καί Τόν ἱκετεύει:

«Δώσε μου τή χάρη νά Σέ δοξολογῶ μέ τό δέος πού πλημμυρίζει τούς ἱερεῖς Σου ὅταν θυσιάζουν τόν Ἄμνό, στήν Ἁγία Τράπεζά μας. (Ἐννοεῖ τήν μεταβολή τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ κατά τήν Θεία Λειτουργία). Δώσε μου τή χάρη νά ἀδημονῶ γιά τή στιγμή πού θά Σέ ἀντικρίσω πρόσωπο πρὸς πρόσωπο καί δέν θά χρειάζομαι πιά ἄλλο ἐρέθισμα γιά νά Σέ δοξολογήσω».

Αὐτός ὁ τρόπος σκέψης καί ζωῆς φαίνεται πώς ταιριάζει μέ αὐτά πού γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Ὅσο γιά μένα, εἴθε νά μήν καυχῶμαι γιά κάτι ἄλλο παρά μόνο γιά τόν σταυρό τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποῦ σταυροῦ ἔχει πεθάνει ὁ κόσμος (=ἀμαρτωλῶ

φρόνημα) για μένα και εγώ για τον κόσμο» (Γαλ. 6,14). «Δέν ζω πιά εγώ, αλλά ζει μέσα μου ο Χριστός» (Γαλ. 2,20).

Φυσικά, η νεαρή φοιτήτρια δέν είναι Παῦλος! Όμως, εἶναι κοντά σέ μάς, τούς χριστιανούς μέσα στόν κόσμο. Τό δέ παράδειγμά της εἶναι πολύ ἐνθαρρυντικό, γιατί μάς δείχνει ὅτι ὅποιος **θέλει, μπορεί** νά ἀκολου-

θήσει τόν Χριστό, ὡς ἀληθινός μαθητής του. Μόνο νά θέλει!

Ἄς ἀπευθύνουμε, λοιπόν, στόν Χριστό τήν ταπεινή ἱκεσία:

-Κύριε, πρίν εἰς τέλος ἀπόλωμαι (=πρίν χαθῶ ὀλοκληρωτικά) σῶσόν με.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

Τό Εὐαγγέλιο μάς λέγει, πώς στήν ἔρημο ὁ Χριστός ἐπειράζετο σαράντα ἡμέρες.

Εἶναι φανερό πώς κατά τήν διάρκεια τῶν σαράντα ἡμερῶν ὁ διάβολος ἀρχικά ἐπείραζε τόν Χριστό ἀπό μακριά. Μέ τόν ὕπνο, τήν ἀκηδία, τήν δειλία... Καί ὅταν συνειδητοποίησε ὅτι ὁ Χριστός πεινοῦσε, Τόν «εἶχε κόψει» ἡ πείνα, ὁ διάβολος Τόν ἐπλησίασε ἀπό κοντά. Τόν πολέμησε στά ἀνοιχτά. Καί νά, τί Τοῦ σκάρωσε.

Εἶχε ἀκούσει ἀπό τόν Ἰωάννη καί ἀπό τήν φωνή πού ἀκουστήκε ἀπό ψηλά, κατά τήν βάπτισή Του στόν Ἰορδάνη, ὅτι εἶναι «ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ». Δέν ἤξερε βέβαια, ὅτι «ὁ Υἱός» ἔγινε ἄνθρωπος, γιατί ὁ Θεός τοῦ εἶχε ἀποκρύψει τήν ἐνσάρκωση. Ὑπέθεσε ὅμως, ὅτι ὁ Χριστός ἦταν ἕνας ἄνθρωπος ἐνάρετος καί εὐάρεστος στόν Θεό, γιά τίς ἀρετές του. Τόν φθονοῦσε γιά τήν τιμή του αὐτή, ὅπως παλαιότερα καί τόν Ἀδάμ. Τό εἶχε βάλει στόχο του νά τόν ρίξει, ὅπως κάποτε εἶχε ρίξει καί τόν Ἀδάμ.

Καί ἔτσι πλησίασε τόν Χριστό καί Τοῦ παρουσίασε τό πανοῦργο σχέδιό του· τόν πρῶτο πειρασμό. Τόν πειρασμό τῆς γαστρομαργίας. Μέ τό ἴδιο ὄπλο πού συνέλαβε καί τόν Ἀδάμ.

Ἐπειδή, λοιπόν, δέν ὑπῆρχε πουθενά τροφή - ὅλη ἡ περιοχὴ ἦταν μιὰ ἀπέραντη ἔρημος - ἦταν φανερό ὅτι λίγο ψωμάκι θά ἱκανοποιοῦσε τήν πείνα Του. Ὁ ἴδιος ὅμως, δέν παρουσιάζει τό ψωμί, γιατί ἤξερε ὅτι ὁ Χριστός δέν θά τό ἔπαιρνε ἀπό τά χέρια τοῦ ἐχθροῦ. Τί κάνει; Τοῦ ὑποδεικνύει νά φτιάξει ψωμί ἀπό τίς πέτρες!

Προσπαθοῦσε νά ἀποκρύψει ἀπό τόν Χριστό τήν ραδιουργία του. Δέν περιορίστη-

κε ἀπλᾶ νά εἰπεῖ, «κάμε τίς πέτρες ψωμί», ἀλλά πρόσθεσε, «ἄν εἶσαι Υἱός τοῦ Θεοῦ». Τόν προκαλεῖ ἀνοιχτά. Γιά νά φανεῖ ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ. Φαντάστηκε πώς ὁ Χριστός δέν θά ἀντιλαμβάνόταν τήν παγίδα πού τοῦ ἔστησε. Καί σάν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἅγιος καί ἐκλεκτός, θά ἔκανε τό θαῦμα. Καί στήν συνέχεια, ὑπό τό φάσμα τῆς πείνας, βλέποντας μπροστά Του τό ψωμί, θά ὑπέκυπτε στήν ἀπαίτηση τῆς κοιλιᾶς.

Δέν ξέφυγε, ὅμως, ἀπό τήν προσοχή Ἐκείνου πού «πιάνει τούς σοφούς στήν πανουργία τους» (Α΄ Κορ. 3,19).

Τοῦ ἀπάντησε ὁ Χριστός:

-Εἶναι γραμμένο: «ὁ ἄνθρωπος δέν ζεῖ μόνο μέ ψωμί ἀλλά μέ κάθε λόγο πού ἐκπορεύεται ἀπό τό στόμα τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. 3,4). Δέν ἔκαμε τό θαῦμα πού ἐπεδίωκε ὁ διάβολος, γιατί ἤξερε τήν κακοήθεια τοῦ διαβόλου. Τά θαῦματα ὁ Χριστός δέν τά ἔκανε γιά προβολή· οὔτε γιά ἐπίδειξη· ἀλλά γιά ἕνα καί μοναδικό σκοπό: γιά νά βοηθήσει ἐκείνους πού τά ἔβλεπαν νά καταλάβουν Ποῖος εἶναι· καί ὅτι ὡς Θεός, ἐνεργεῖ ὅπως θέλει καί ὅποτε θέλει στόν κόσμο.

Ἀρχιμ. Α. Μ.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Κάποιος εὐσεβής χριστιανός ἔλεγε σ' ἓνα φίλο του:

-Καλά θά κάνεις νά πάρεις ἓνα εὐαγγέλιο καί νά ἀρχίσεις νά τό διαβάζεις.

-Εὐαγγέλιο; ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ἐγώ τό Εὐαγγέλιο τό ξέρω ἀπ' ἔξω...

-Δυστυχῶς, τό ξέρεις μόνο ἀπ' ἔξω, ἀπό τό ἐξώφυλλο, ἀπάντησε ἔξυπνα ὁ ἄλλος, ἀλλά πρέπει νά ἀρχίσεις νά τό διαβάζεις γιά νά τό μάθεις καί ἀπό μέσα.

Πολλές φορές βλέπουμε στήν ἐκκλησία κάποιους, πού ἔχουν τήν εὐλογημένη συνήθεια, ὅταν διαβάζεται τό Εὐαγγέλιο, νά πηγαίνουν καί νά βάζουν τό κεφάλι τους κάτω ἀπό αὐτό γιά νά πάρουν εὐλογία καί φώτιση. Ὅμως, τό σημαντικό εἶναι νά βάζουμε τό κεφάλι μας πάνω ἀπό τό Εὐαγγέλιο, δηλαδή νά τό διαβάζουμε· καί ἔτσι νά «μπαίνει» τό Εὐαγγέλιο στό κεφάλι μας· μόνον τότε θά προοδεύουμε πνευματικά.

Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι βιβλίο θεόπνευστο, περιέχει τά λόγια τοῦ Θεοῦ καί ἔχει τή μεγαλύτερη κυκλοφορία στόν κόσμο. Εἶναι τό πρῶτο βιβλίο πού τυπώθηκε καί ἔχει μεταφρασθεῖ σέ 2200 διαφορετικές γλώσσες καί διαλέκτους. Ἀποτελεῖ τή μεγαλύτερη εὐεργεσία γιά τό ἀνθρώπινο γένος. Ὅσοι τήν μελέτησαν προσεκτικά καί τήν ἔκαναν κέντρο τῆς ζωῆς τους, ἄλλαξαν ριζικά ἰδέες καί διαθέσεις καί τήν ἔβλεπαν πιά σάν τό πολυτιμότερο πρᾶγμα στό κόσμο.

Δέν ἐπιτρέπεται νά περάσουμε τήν ἡμέρα μας χωρίς νά φρεσκάρουμε τήν σκέψη καί τήν καρδιά μας μέ τό ζωντανό νερό τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἄς διαβάζουμε τουλάχιστον 10-20 λεπτά καθημερινά τήν Ἁγία Γραφή. Θά εἴμαστε σέ μιά συνεχῆ ἐπαφή μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Θά βρισκόμαστε ὑπό τήν καθοδήγηση, τόν φωτισμό καί τήν ἔμπνευση τοῦ Θεοῦ.

Μέ τή μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «ἡ ψυχὴ παίρνει φτερά καί ἀνεβαίνει ψηλά· ἐλευθε-

ρώνεται ἀπό τήν ἀρρώστια τῶν πονηρῶν λογισμῶν καί διαθέσεων, πού σάν ἄλλα μικρόβια μπαίνουν μέσα της γιά νά τήν μολύνουν· ἀπολαμβάνει ἡσυχία καί γαλήνη». Ὅτι εἶναι ἡ ὕλική τροφή γιά τή διατήρηση τῆς σωματικῆς μας δύναμης, τό ἴδιο ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἀνάγνωση καί μελέτη τῶν Γραφῶν γιά τήν υγεία τῆς ψυχῆς μας. Διορθώνει κακές ροπές καί τάσεις· καθαρίζει συναισθήματα· δίνει καθαρότερες ἐπιθυμίες καί διδάσκει ὅ,τι σχετίζεται μέ τήν ἐπικράτηση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Λέει ὁ Δαυΐδ: «Εὐτυχημένος ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει στηρίξει τό θέλημά του στόν νόμο τοῦ Κυρίου καί αὐτόν μελετᾷ μέρα καί νύκτα» (Ψαλμ. 1, 1-2).

Γιά ὅλους ἡ Ἁγία Γραφή ἔχει μιά ἀξία μοναδική, γιατί στόν καθένα ἔχει κάτι ἰδιαιτέρο νά πεί καί νά δώσει. Ὁφείλουμε καί νά τή διαβάζουμε καί νά παρακινούμε καί ἄλλους νά τό κάνουν. Εἶναι ἡ πιό μεγάλη εὐεργεσία πού μπορούμε νά τοῦς προσφέρουμε, γιατί τοῦς βοηθοῦμε νά κατακτήσουν τό πιό σπουδαῖο πού μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά πετύχει: τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς του.

Ἀδύνατο νά σωθοῦμε χωρίς τή μελέτη τῶν Θείων Γραφῶν. Εἶναι «φῶς στό δρόμο τῆς ζωῆς μας».

Ἀρχιμ. Ι.Ν.

ΜΑΓΕΙΑ ΣΕ ΞΕΛΑΡΧΗ!

Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, μετά τόν μεσαιώνα, παρατηρούμε σκοταδιστικά φαινόμενα νά βρίσκονται στό προσκήνιο καί νά αναδεικνύονται.

Προλήψεις καί δεισιδαιμονίες κυριαρχοῦν ἀκόμα καί μεταξύ τῶν Χριστιανῶν. Φόβοι καί ἀνασφάλειες, ἄγχος καί ἀβεβαιότητες γιά τό αὔριο καταταλαιπωροῦν τόν σύγχρονο ἄνθρωπο πού ἔχει ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τόν Χριστό καί ἀπό τήν Ἐκκλησία Του.

Μέσα σέ αὐτό τό κλίμα, πολλοί ἄνθρωποι φοβοῦνται ὅτι τούς ἔχουν κάνει μάγια. Κάθε ἀποτυχία, κάθε δυσκολία, κάθε ἐμπόδιο τό θεωροῦν μαγική ἐνέργεια. Κάποιοι ἀπό αὐτούς καταφεύγουν στούς μάγους γιά νά βροῦν καί νά «λύσουν» τά μάγια πού τούς ἔκαναν οἱ ἐχθροί τους!

Εἶναι γεγονός πάντως πώς μαγεία ὑπάρχει, ἀφοῦ ὑπάρχει ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος στήνει «παγίδες» καί ἀπευθείας ἀλλά καί μέσω ἀνθρώπων (μάγων, μέντιουμ καί ... πολλῶν ἄλλων!) ἀφοσιωμένων σ' αὐτόν, πού δέν θέλουν νά ἀκολουθοῦν τόν Χριστό καί νά συμμορφώνονται μέ τό θέλημά Του. Ποιοί, ὅμως εἶναι εὐάλωτοι σέ ὅλα αὐτά; Ἐκεῖνοι πού μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς τους βρίσκονται μακριά ἀπό τόν Χριστό.

Ὁ Μέγας Ἄντωνιος λέει: «Εἶδα ὅλες τίς παγίδες (ἀφορμές καί προ-

τάσεις γιά ἁμαρτία) τοῦ διαβόλου νά εἶναι ἀπλωμένες ἐπάνω στή γῆ, καί ἀφοῦ ἐστέναξα εἶπα· ποιός μπορεῖ νά τίς ξεπεράσει; Καί ἄκουσα φωνή πού μοῦ εἶπε: Ἡ ταπεινοφροσύνη».

Συνεπῶς, τά μάγια δέν ἀντιμετωπίζονται μέ μαγικά. Χρειάζεται νά καταφύγουμε στόν Χριστό καί στήν Ἐκκλησία Του. Μέ εἰλικρινῆ μετάνοια καί μέ τήν συμμετοχή μας στά μυστήρια τῆς Ἐξομολογήσεως καί τῆς Θείας Κοινωνίας. Μόνο ἔτσι καταστρέφονται τά ἔργα τοῦ διαβόλου. Ὁ Χριστός μᾶς ἔδωσε τήν δύναμη τοῦ «πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καί σκορπίων καί ἐπί πᾶσαν τήν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, δηλαδή τοῦ διαβόλου».

Ἄς μᾶς φωτίσει ὁ Κύριος ὥστε πάντα νά καταφεύγουμε σ' Αὐτόν καί ποτέ σέ κανέναν ἄλλον!

Ἀρχιμ. Π.Α.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος
Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης • ΤΗΛ. 2682051161

Κωδικός 091984 9

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2020 • Ἄρ. Φύλλου 439 • Ἔτος ΛΓ'

Διανέμεται δωρεάν • Εἰσφορές δεκτές

Ἐκδοτική Παραγωγή «ΕΠΙΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.»

Ἀθήνα

